

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Stakkels Louis!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 143. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011519418528/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Stakkels Louis!

hvor han boer vor gamle *Louis*; thi det er egentligen først siden jeg var derude, at jeg sporer hiint Hang til Eftertanke og stille Maanebetragtninger; men saa skal F – stop! jeg veed, Du kan ikke lide den Banden; og vores Armee er ligesaa slem dertil, som den, *Oncle Toby* stod ved; det maa være endemisk i Flandern. Egentlig vilde jeg sige, at – nu har jeg min S – min Troel! glem hvad det var, jeg vilde sige.

Jo! nu veed jeg omtrent, hvad det var: jeg vilde fortælle Dig Noget om *Rougemont*.

Saasnart min kjære *Louis* var rejst, blev jeg betaget af en saadan Længsel efter ham; at jeg tre Dage efter reed derud med en Vejviser i Spidsen. Om Stodets Beliggenhed kan jeg ikke sige Dig Andet, end at der var en stor Hauge med mange Trær i, og at *Louise* sad paa en Bank indenfor Stakitporten og saae ud paa Vejen. Da hun blev mig vaer, sprang hun op, aabnede Laagen, tog mig under Armen, og dandsede med mig op til Huset. Gamle *Louis* tog mod mig i Døren, og plirode saa venligt med sine smaae brune Øjne, at jeg ikke kunde bare mig for at falde ham om Halsen.

Hvilken Gæstfrihed, hvilken Hjertelighed er dog ikke disse Franskmænd medfødt! Jeg var som en gammel Ven – som en Søn af Huset: Man vidste ikke, hvor godt Man vilde gjøre det. Fader og Datter firmede omkring mig; han kom med en Stol, hun med en Præsenteerbakke; han stoppode mig en Pibe, hun tændte den ved Solen. Og saa kom hans Kone – veed Du hvad *Fris!* hun ligner bestemt min salig Moder; naar jeg ellers havde været vant til det – men det bruges nu ikke i Danmark – kunde jeg gjerne have knælet for hende, saa ærværdig forekom hun mig, ikke formedelst Alderen – thi hun er endnu ikke langt over de Fyrgetyve – men formedelst en vis Højhed, Anstand og Værdighed i hendes Aasyn og hele Væsen.

Efter en Times levende Samtale gik Damerne bort for at besøge Middagsmaden. „De er en lykkelig Mand, min Herre!” sagde jeg. Taarerne traadte ham i Øjnene; han saae taknemmeligt og fromt mod Himlen. „Gud har mangefold erstattet mig mine Ungdoms Lidelser!” svarede han. „Kom!” vedblev han, efter et Ophold, „jeg veed, De har et deeltagende Hjerte; kom! mens vi ere alene skal De høre min Historie.” Han førte mig ud i Haugen, og fortalte Følgende.

„I dette Huus er jeg født; i denne Hauge har jeg plukket de første Blomster, og fanget de første Sommerfugle. Nu boer jeg her tilleje;